

rimeligt, at et område, der ingen statslige arbejdspladser har fået, skal afgive i det her tilfælde i underkanten af 100 arbejdspladser.

Miljøministeren vil oprette tre nye planlægningscentre. Man har nævnt Roskilde, Odense og Århus. Fødevareministeren vil centralisere Levnedsmiddelkontrollen, man har nævnt Århus. Beskæftigelsesministeren udflytter Arbejdstilsynet, det bliver til Hadsten, det er til den store region, den store midtregion. Nu bliver så politikredse og retskredse centraliseret, og der er man i den sydlige del af Nordjylland også i fare for at skulle til Randers. Vi har i forvejen en meget lille region Nordjylland. Det er altså ikke rimeligt, hvis man skal flytte så mange arbejdspladser ud af så lille en region.

Hvis man ser på Fyn, er det fuldstændig det samme, der gælder der.

Jeg vil opfordre indenrigsministeren til at prøve at gå ind og se på de nye kommuner, som nu er dannet. Der er altså nogle af de kommuner, som i forvejen praktisk taget ingen statslige arbejdspladser har. Derfor er det jo ikke rimeligt, at de i fremtiden også skal undvære statslige arbejdspladser. Som jeg sagde før: Der er 112.000 mennesker i Himmerland, og man flytter kun statslige arbejdspladser væk fra Himmerland og endda til andre regioner, det er altså ikke rimeligt.

Til sidst skal jeg sige, at det forslag til vedtagelse, som hr. Kristen Touborg fremsatte, støtter vi.

Formanden:

Tak til hr. Arne Toft. Så er det fru Colette L. Brix som ordfører.

Kl. 14.45

Colette L. Brix (DF):

Først og fremmest vil jeg gerne understrege, at Dansk Folkeparti har støttet regeringens princip vedrørende udflytningen af statslige arbejdspladser. Derfor har Dansk Folkeparti også noteret sig den udvikling, der har været på området: Flytning af Sikkerhedsstyrelsen til Esbjerg, det kommende fængsel i Storstrøms Amt, Styrelsen for Social Service i Odense og Energinet Danmark, der efter planen placeres i Trekantsområdet. Men udkantsområderne må nok mere i fokus.

Dansk Folkepartis politik er, at i det omfang, det er muligt, bør man lægge statslige arbejdspladser i landets udkantsområder. Det er klart, at der er en række forhold, der skal gøre sig gæl-

dende. Der skal ske en afvejning af, hvordan kompetencerne i den pågældende institution skal fungere i samspil med andre virksomheder og institutioner.

Som Dansk Folkeparti her i salen før har påpeget, kan man sidde tilbage med en fornemmelse af, at udflytning af arbejdspladser skal ske for enhver pris. En sådan linje kan vi ikke følge og ikke støtte, fordi omkostningerne kan være særdeles høje ved at flytte eksisterende enheder.

Beslutninger om udflytninger skal være saglige og velovervejede, f.eks. skal man være sikker på, at arbejdskraften i det nødvendige omfang enten flytter med eller er der. Men når beslutningerne tages, må udkantsområderne være i centrum for overvejelserne, og det er klart, at omkostningerne og barriererne er færre, når det drejer sig om nye statslige enheder.

Nu må man jo ikke tro, at vejen til velstand i udkantsområderne er gennem udflytning og oprettelse af statslige arbejdspladser alene, for det er det ikke. Hvis rammebetingelserne, herunder samspillet med det lokale erhvervsliv, ikke er til stede, vil udflytningen ikke være vækstskabende, i det omfang man må forvente. Det er en overordnet strategi, der skal skabe væksten.

Derfor må man ikke glemme de erhverv, der har betydning i netop de her regioner. Det gælder f.eks. turismen, som trækker en stor del af væksten i disse regioner. Og derfor ønsker vi, at man fokuserer meget, meget mere på dette erhverv. Det er også derfor, vi har fremsat et beslutningsforslag om at sænke netop hotelmomsen. På den måde kan man sætte skub i væksten i udkantsregionerne, og derefter kan udviklingen følges op af andre tiltag, f.eks. flytning af eventuelle statslige arbejdspladser.

Det er klart, at meget vil ændre sig, når kommunalreformen udmøntes og en række opgaver flyttes rundt mellem stat, region og kommune. Den udvikling må tages med i overvejelserne, når vi har denne tilbagevendende debat.

Når alt dette er sagt, er det værd at bemærke, at den regionale balance i fordelingen af statslige arbejdspladser siden 2002 er forbedret. Nuvel, det samlede antal af statsligt ansatte er faldet, men mest i hovedstadsregionen, og i områder som f.eks. Vestlolland – Vestlolland for en gangs skyld – er tallet steget. Specielt mener jeg, at det tydeliggøres, at udviklingen er blevet forbedret, siden vi vedtog forslag til vedtagelse nr. V 73, når man sammenligner udviklingen siden 2002 med udviklingen set over hele perioden siden 1994.